

عنوان مقاله:

الگوی شهرهای گذشته در تعامل با نوشهرگرایی و تبیین اصولی برای شهرهای امروز

محل انتشار:

همایش ملی صد سال معماری و شهرسازی معاصر ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مهسا حاجی فتحعلی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد هشتگرد

ماندانا حبیبی - مدرس دانشگاه آزاد هشتگرد

خلاصه مقاله:

هدف اصلی نوشتار حاضر نیل به تصویر و تصویری بیش و کم روشن از اصول و قواعد شهرسازی ایرانی است در هر بخش در قالب جدول سپاهه ای از مهمترین اصول و آموزه های هردوره ارایه و با یکدیگر مقایسه میگردند پس از ارایه اصول نوشهرگرایی به بررسی اصول شهرسازی در دوران پیشین ایران از صفویه تا معاصر می پردازیم با توجه به همپوشانی اصول نوشهرگرایی با قواعد شهرسازی گذشته بخصوص دوران صفویه وقاجار و اضمحلال این قواعد در دوره پهلوی و بعد از انقلاب و بی توجهی به نقش و کرکرد شهرسازی گذشته و قیاس تعارض و همسویی این دو اصول به ارایه مزیت ها و ارمغانهای فصل مشترک نوشهرگرایی و شهرسازی پیشین می پردازیم سپس از این فصل مشترک راه کارهایی را برای شهرسازی امروز ارایه می نماییم که سریعترین و کارآمدترین راهکار با توجه به اصول نوشهرگرایی توجه به پیاده و پیاده گستری می باشد تا گره شهرسازی اتومبیل گرا را مرتفع سازد.

کلمات کلیدی:

فضای شهری، نوشهرگرایی، قابلیت پیاده گستری، شهرسازی اتومبیل گرا، شهرسازی انسانگرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/182017>

